

disse Lovbestemmelser bleve givne, og lige imod den Mand, hvori de bleve opfattede dengang, og hvori man udtalte sig om dem. Derfor maa Udvalgets Fleertal indstille, at Loven, saaledes som den er vedtagen, faaer sin Anvendelse paa disse forøvrigt høitærede Medlemmer af det lægevidenskabelige Facultet.

Det næste Punkt, der kommer i Betragtning, angaaer Professorens i Zoologi. Denne Mand havde tidligere, som D^r. ville see af Anmærkningerne Sp. 165—66, hvor denne Sag omhandles, faaet et Tillæg til sin vistnok ringe Gage af 500 Rd., fordi han beskryede det zoologiske Museum. Det blev dengang udtrykkelig sagt i Betænkningen, at dette Tillæg skulde gjælde for den Tid, han beskryede Museet, hvilket han endnu gjør; deri er ikke indtraadt nogen Forandring; men der blev derhos udtalt, at Tillæget i Overensstemmelse med, hvad der skeer i andre lignende Tilfælde, skulde bortfalde, efter som han rykkede op paa en høiere Gage. Nu er den meget ærede Professor oprykket paa en Gage, der er større end hans daværende normerede Gage med Lønningstillæg; den er 200 Rd. større, og dog har den høitærede Minister meent at burde foreslaae, at der gaves ham et Tillæg af 300 Rd. Dette troede Udvalgets Majoritet oprindelig ikke at burde gaae ind paa, idet det maatte udtale, at der var noget Misligt i at afvige fra en Udtalelse, der var gjort af et tidligere Udvalg, og som maatte formenes at have fundet Thingets Billigelse, og dernæst, fordi det var farligt paa denne Maade at give en Mand et saadant Tillæg, da der saa ogsaa kunde komme andre Krav, og endelig, at man under alle Omstændigheder ikke kunde indlade sig paa Bedømmelsen af Folks Værd ved at sige: den Mand skal paa Grund af et saadant Værd have et Tillæg, og den Mand skal ikke have det. Smidlertid var det ikke Udvalget ubekjendt, at denne Mand er en ganske udmærket Videnskabsmand, og at Ministeren lagde stærk Vægt paa, at han var en saa fortrinlig Embedsmand, at det vel maatte kunne bevirke, at der med Hensyn til ham blev brugt en Fremgangsmaade, der var forskjellig fra den, det ansaaes rigtigt at bruge mod Andre, der vel vare dygtige,

men ikke saa begavede, saa arbeidsomme og i Udlandet saa anseete Professorer, som denne Mand unægtelig er. Derfor gif Udvalgets Fleertal ind paa Ministeriets Forlangende, og tilraader derfor, at den nævnte Mand faaer et Tillæg af 300 Rd.

Anderledes forholder det sig med det Andragende, der er indkommet fra Professor Benzou-Buchwald. Han har nemlig meent, at, da han intet Tillæg erholdt efter Lovens § 4, skulde han have det efter Lovens § 11 første Punktum, der siger, at „de i § 4 omhandlede Embedsmænd, der ikke ved denne Lov faae en Gagesforhøielse af 200 Rd., skulde, forsaavidt de have været ansatte mindst 3 Aar, som personligt Tillæg have saa stor Forøgelse af deres nuværende Lønning, at den forøges med ovennævnte Beløb.“ Den ærede Professor har nu meent at kunne støtte sig herpaa, og har indgivet Andragende om, at, naar han havde været ansat i 3 Aar, han da maatte erholde dette Tillæg. Han er ansat den 26de Mai 1856, vil altsaa den 26de Mai 1859 have tjent i 3 Aar, og han mener derfor i Finantsaaret 1859—60 at burde erholde et Tillæg i sin Gage, hvilket for de 10 Maanedes der udgjør $\frac{5}{6}$ af 200 Rd. Ministeriet har tilstillet Udvalget denne Skrivelse og samtidigt gjort opmærksom paa, at Professor Benzou-Buchwald, der har indgivet dette Andragende, ikke var den Eneeste, som var i dette Tilfælde, men at en anden hæderlig Professor, nemlig Professor Aagesen, var i det samme Tilfælde, og at, naar den Ene skulde have dette Tillæg, burde den Anden ogsaa have det. Vel havde Ministeriet ikke fundet det utvivlsomt, men meente dog at burde indstille, at der til disse to Embedsmænd bevilgedes 2 Portioner à 200 Rd., altsaa 400 Rd., naturligtvis kun for de 10 Maanedes af Aaret, altsaa $\frac{5}{6}$ af 400 Rd., hvilket udgjør 333 Rd. 2 Mk. Nu synes det hele Udvalget aldeles utvivlsomt at maatte fremgaae saavel af den Maade, hvorpaa § 11 er stillet til hele Loven, som ogsaa af de Forhandlinger, der fandt Sted, da Loven var under Discussion her i Thinget, at de Bestemmelser, den indeholder, maae betragtes som Overgangsbestemmelser, gjældende netop for de